

Η Σαρακοστή



Mahmoud Farshchian

ΛΙΝΑ
ΡΟΚΑ

Ένα- η εξώπορτα ανοίγει και "σκιρτά"
στον επισκέπτη τη θωριά.
Δύο- τα σκαλοπάτια ανεβαίνει
με βήμα σιγανό, του χρόνου το αερικό.
Τρία-πανέρι γεμάτο, αφήνει στα πόδια της μπροστά,
για να ξαποστάσει μια σταλιά.
Τέσσερα-το κουδούνι αντηχεί,
σαν θέλει κάτι να μου πει.
Πέντε- μια έκπληκτη ματιά, στην ασκητική κυρά.
Έξι-καλοδεχούμενα τα δώρα στα σκαλιά
και έχω στρώσει το τραπέζι με πολιτικά γεμιστά.
Εφτά- μη βγάλεις παπούτσια στο κατώφλι Κυρά,
γιατί απ' ότι βλέπω είναι παρά πολλά.



Emil Ciubotaru



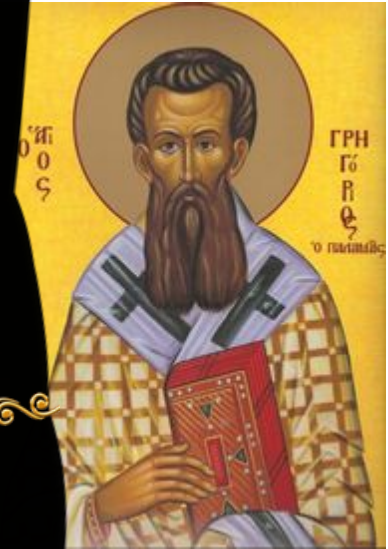
Καθαρά Δευτέρα κάποια χρονιά ,
απρόσμενη επίσκεψη στα σκαλιά.
Βάλαμε στο τραπέζι καλούδια απ' το πανέρι,
που είχε φέρει απ' τα δικά της μέρη.
Σερβίρισα στα πιάτα πολιτικά γεμιστά,
καλαμαράκια αχνιστά και σοκολατένιο χαλβά.
Είπαμε τόσα πολλά μέχρι
που η κούραση φάνηκε στη ματιά.
Ζήτησε να πλύνει τα πόδια, που ήταν σε σύνολο
εφτά και όχι δύο φυσιολογικά.
Μια τεράστια λεκάνη με σαπούνι και νερό
για να χωρέσουν αυτόν τον αριθμό.
Είδα κάτι παράξενο, πριν τα πόδια μπουν στο
νερό και δεν το περίμενα από ένα άτομο
ασκητικό.
Μια εικόνα υπήρχε σε κάθε πόδι!
Έφταιγε το παπούτσι ή το καλαπόδι;
Βλέποντας τα μάτια μου τα γουρλωτά ,
η Σαρακοστή άρχισε να μιλά:
-Κάθε πόδι είναι μια ιστορία
μέχρι του Χριστού τη θυσία.
Και με γαλήνια φωνή άρχισε να μου εξηγεί.



Σπύρος Βασιλείου



Της Ορθοδοξίας λέγεται η πρώτη Κυριακή και μιλά για μια "μάχη" με τέλος και αρχή. Ο βασιλιάς Θεόφιλος έδωσε διαταγή, οι εικόνες να καταστραφούν χωρίς αναβολή. Η όμορφη Θεοδώρα, στο δωμάτιο της κρυφά τις φύλαγε σαν τα μάτια της τα καστανά. Στο τέλος οι εικόνες που δεν πρόλαβαν να καούν στη πυρά, υψώθηκαν με ευλάβεια και
5 πάλι στην εκκλησιά.



Του Αγίου Γρηγορίου του Παλαμά, το δεύτερο πόδι, στέκεται και καρτερά. Αρχιεπίσκοπος στη Θεσσαλονίκη τη παλιά, μιλούσε με λόγια ήρεμα και σοφά. Μιλούσε για την αγάπη, που είναι σαν το φυτό και τον Χριστό, που την πότισε ακόμα και με τον λόγο του τον στερνό.



Της Σταυροπροσκυνήσεως η τρίτη Κυριακή,
που τιμά του σταυρού τη μορφή.
Θεός, Χριστός και Άγιο Πνεύμα
σε τρία δάχτυλα ενωμένα,
όταν ο πιστός προσεύχεται, παρακαλά
ή ζητά παρηγοριά.
Σύμβολο αιώνιο και ιερό
που αντιπροσωπεύει κάθε πιστό.
Σύμβολο που φωλιάζει στη καρδιά κοντά
ή στο θόλο της εκκλησιάς ψηλά.

7



Του Άγιου Ιωάννη του Σιναΐτη, η τέταρτη Κυριακή
που έχτισε σκαλοπάτια, ξεκινώντας απ' τη γη.
Με φτερό και χαρτί έγραψε μια κλίμακα καφέ και
θαλασσί.
"Έχτισε" με τη γραφή τριάντα σκαλοπάτια
για να φτάσεις στου Χριστού το φιλί.
Απ' το χώμα ξεκίνησε με τριάντα αρετές,
που σε οδηγούν στων αγγέλων τις ωδές.
Έδειξε στον άνθρωπο, πως το καφέ του χώματος
του νωπού μπορεί να "βαφτεί" με το έντονο
γαλάζιο του ουρανού.

8



Στην Οσία Μαρία την Αιγυπτία, αφιερωμένη η επόμενη Κυριακή, που ήταν μορφή ασκητική.
Όταν ήταν όμορφη και νια γλεντούσε με όλη της την καρδιά.
Μια φορά που στην εκκλησία ήθελε να μπει μια αόρατη δύναμη της "είπε" "μη".
Ζήτησε βοήθεια από την Παναγία και Εκείνη της συγχώρεσε κάθε αμαρτία.
Για τα επόμενα πενήντα χρόνια η Οσία Μαρία η Αιγυπτία έζησε μέσα στην έρημο και την ασιτία.
Μέσα από της ερήμου τη μοναξιά και μόνο με την Παναγία συντροφιά, μπήκε στου Θεού την αγκαλιά, κοινωνώντας για τελευταία φορά στου Ιορδάνη τα νερά.



Των Βαΐων λέγεται η έκτη Κυριακή και μιλά για του Χριστού την υποδοχή.
Βάγια και ρούχα απλωμένα παντού για να καλωσορίσουν τη χάρη του Χριστού.
Εκείνος σε ένα γαϊδουράκι μικρό για να δείξει ακόμα μια φορά ότι το όμορφο είναι απλό.
Ενθουσιασμός, φωνές, χαρά στην πόλη την ιερή αλλά Εκείνος ήξερε εκεί τι θα συμβεί.
Η αγάπη των ανθρώπων την έκτη Κυριακή έγινε μίσος και εκδίκηση, και στο σώμα Του καρφί.



Στη Μεγάλη Βδομάδα η τελευταία Κυριακή,
που στάζει πόνο και θλίψη απ' τη Θεία μορφή.
Κάθε μέρα κρύβει μια θλιβερή στιγμή, όταν η
καμπάνα χτυπά στη σιγή.
Το τελευταίο πόδι χάνεται στο "Χριστός Ανέστη",
"Χρόνια πολλά" και του χρόνου Κυρά Σαρακοστή
να σε 'χουμε κοντά.
Το τελευταίο πόδι τρυπώνει σε σύκο ξερό ή σε
ένα ψωμί ζυμωτό.
Θα μοιραστεί εδώ, θα μοιραστεί εκεί, άραγε
ποιος θα το βρει;
"Ευλογημένος και τυχερός και του χρόνου γερός"
ακούς να λένε όλοι μαζί σ' αυτόν που το
τελευταίο πόδι κρατεί.



Η Σαρακοστή σταμάτησε να μιλά και
φόρεσε τα παπούτσια της ξανά.
Την ξεπροβόδισα ευγενικά και εγώ
συνέχισα τη δική μου δουλειά.
Έβαλα σε ένα πανέρι παλιό όλες τις
ιστορίες σωρό.
Που είναι το ψέμα και που η αλήθεια;
Τι σημασία έχει στα παραμύθια;



Η αλήθεια είναι:

Έθιμο πριν το ημερολόγιο και το κινητό και ζει πενήντα μέρες με κάθε χριστιανό.

Τα επτά πόδια της στέκονται σε ράσο μαύρο και λιτό, που μπροστά του έχει τον Τίμιο Σταυρό. Στόμα δεν έχει για να αποφεύγει κάθε πειρασμό, όπως και μύτη για να μη μυρίζει το κρέας το ψητό.

Παλιά τη ζύμωναν με αλεύρι, νερό και αλάτι αρκετό.

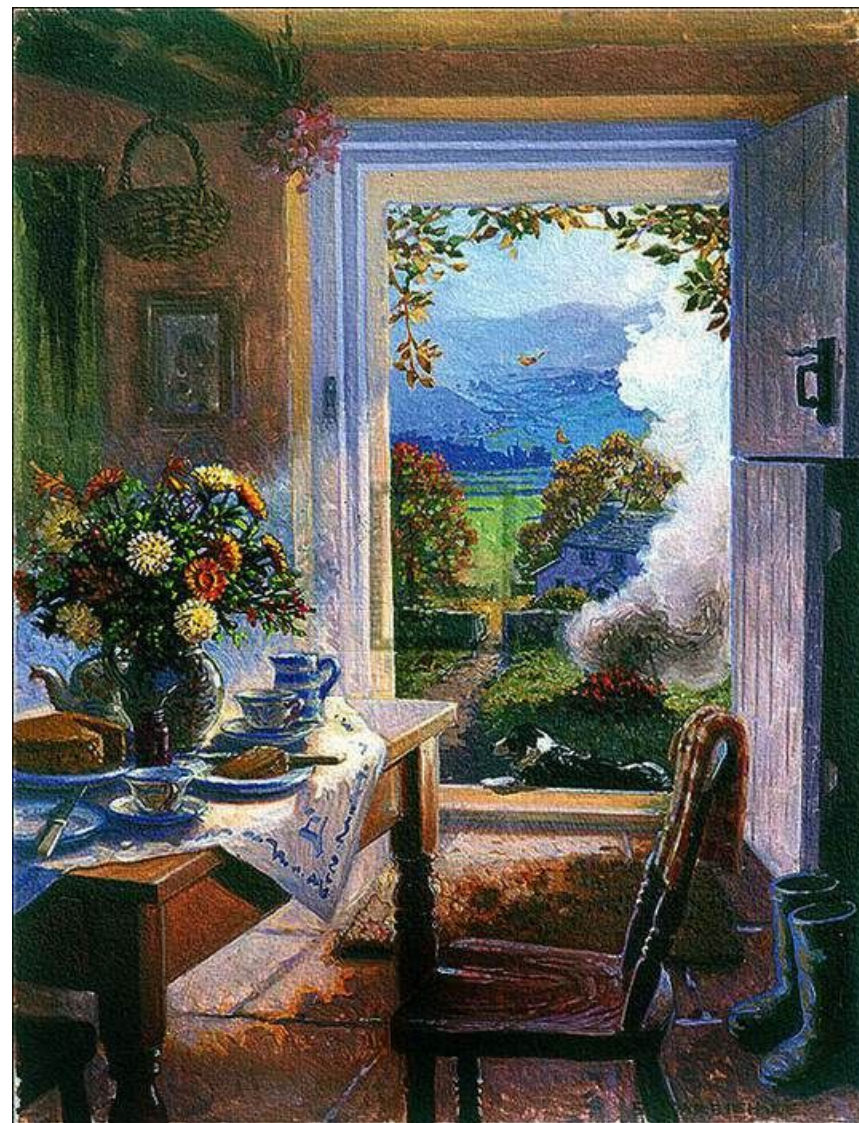
13 Όχι όμως για φαγητό, αλλά για να μετράνε το χρόνο μέχρι να ραγίσει το κόκκινο αυγό.

14



Στο καλό γνωστή κυρά!
Πάρε τον δρόμο σου ξανά
μέχρι να βαφτούν κόκκινα τα αυγά.
Κι αν του χρόνου κουραστείς
από τον δρόμο τον μακρύ
να ξέρεις πως η πόρτα μου θα είναι ανοιχτή.
Το τραπέζι θα είναι στρωμένο με πολιτικά
γεμιστά
που τα λαχταράει η δική σου καρδιά!

15



16